

ชีวิตที่แหวดล้อมไปด้วยครู ตอนที่2

นำเสนอเมื่อ : 24 ธ.ค. 2552

ความทรงจำในวัยเด็ก สำหรับพ่อ และครู

อย่างที่ฉันบอกไปในตอนแรกว่า ชีวิตฉันแหวดล้อมไปด้วยครู อันเริ่มมาจากพ่อ

อา น้ำ ลุง น้ำสะเกี๊ และจวบจนปัจจุบัน ก็มีคนตามรอยพ่อคือ พี่ชายกับน้องสาว
ซึ่งฉันจะเล่าทีหลัง ตอนนี้ขณะนี้ฉันรู้สึกอยากกลับบ้าน อยากไปหาพ่อ

หลายปีแล้วซิณะ ตั้งแต่ปี2527 ที่ฉันก้าวออกจากบ้านไปใช้ชีวิตที่ต้องสู้คนเดียว
เอไม่ซิซิไม่ได้ถึงกับต้องสู้หนักหรอกนะ ประมาณว่าจากที่พร้อมหน้าพร้อมตา
พ่อ แม่ พี่น้องตายาย ชีวิตในวัยเด็กของเราสามพี่น้องไม่ค่อยโลดโผนเหมือน
กับเด็กชาวบ้าน อื่นๆนัก เราเกิดในจังหวัดที่ชื่อไพเราะมากกว่านครสวรรค์
และครอบครัวของฉันก็อยู่ในตำบลเล็กห่างจากตัวเมืองออกไป 10 กิโลเมตร
แต่มันก็เหมือนบ้านนอก ไม่มีไฟฟ้าใช้

มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านกว้างสุดหูสุดตาในเวลานั้นเราไม่รู้หรอกว่า
ที่ไหนดีกว่าที่บ้านเรา เราพบว่า บ้านดีที่สุดในแถบนั้นทั้งหมดแล้ว
อย่างน้อยก็มีรั้วบ้าน ซิคะ เมื่อก่อนบ้านอื่นๆเขาจะไม่มีรั้วบ้านคะ
จะปลูกต้นกระถินบ้างต้นไม้บ้างเป็นรั้วตามธรรมชาติ
แต่บ้านฉันนี่เป็นไม้ไผ่คะ ล้อมรอบบ้านและบริเวณทั้งหมด ประมาณ 1 ไร่
มีบริเวณมีต้นไม้ไม่น้อยใหญ่ร่มรื่นให้พวกเราพี่น้องและเพื่อนๆข้างบ้าน
ที่เรามีไม่มากนัก เพราะเขากลับพ่อเรา

ถ้าอยากเล่นเราก็ต้องไปเล่นกับเขาเองนอกบ้าน
แต่มันก็ไม่ซิเรื่องง่ายที่จะหายตัวพันสายตามผู้ใหญ่ น้ำ ตายาย เราสามคนพี่น้อง
ก็เลยคุ้นเคยอยู่กับในบริเวณรั้วบ้านกับหมาที่เลี้ยงไว้ กับวิ่งเล่น ไปตามแต่จะเล่น
ขุดดิน ปีนต้นไม้ ขายข้าวขายของ

พี่ชายฉันเขาก็ชอบเล่นตุ๊กตาไทม์แดงยอดมนุษย์ตัวมันจะเป็นสีเขียว แดง ส้ม
ทำจากพลาสติก แข็งๆและก็เอาลวดมาพันแขน พันทา เล่นโยนทอยกัน โดยมีเดิมพัน
ก็เป็นเจ้าตัวตุ๊กตา เป็นที่สนุกสนาน และก็มีเด็กเพื่อนข้างบ้านมาขอเล่นด้วย
เพราะเขาบอกว่า ตุ๊กตาของพี่ชายฉันและของพวกเราแต่ละของพวกเรา
เพราะฉันก็มีของฉันถุงหนึ่งเหมือนกัน ตุ๊กตาบ้านนี้ดี๊ๆสวยๆ
พวกเขาก็จะมาโยนกินของเราไปที่ละหลายๆตัว

เป็นที่น่าเจ็บใจยิ่งนัก จนที่หลังโตมาแล้วนี่เองที่มันทำให้ฉันรู้สึกดีกลับเมื่อสายไปแล้ว
แหมเสียตัวการ์ตูนไทม์แดงบ้าง ก็นัด้มแมนบ้างยอดมนุษย์บ้างให้เด็กข้างบ้าน
มารู้ว่า ที่เขาเอาลวดพันแขนเขาเจ้าตัวการ์ตูนพลาสติกนั้นก็เพื่อให้มันมีน้ำหนัก
เวลาโยนจะได้กะแม่น

โยนไปทับตัวการ์ตูนคนอื่นๆที่โยนไว้ก่อน และเราก็กินมันมา ที่นี้เด็กคนอื่นๆเขาก็เลือก
ตัวเก่าไม่มีชื่อผอมๆแต่มันมีหลายท่าไม่ว่า เขาก็จะเอาตัวที่มันกางแขนกางขา พันลวด
มันก็จะสมดุล แต่เราพี่น้องนะเหอ ฮ่าๆๆๆ เลือกตัวใหญ่ท่าสวยๆ และตัวที่มันเป็นพระเอก
เพราะมันชนะใจแต่ทอยที่ไร ถูกไอ้ตัวทหารเล็กๆมันกินไปเรียบ นั่นแหละค่ะ
ก็สนุกสนานแก้เหงาไปได้อย่างดีเลย แป๊บเดียวก็เย็นแล้ว

เสียงไม้กวาดทางมะพร้าวดังแกร๊กๆๆ ตาของฉันทำลังกวาดลานบ้านเก็บใบไม้ต่างๆ
ที่ลมมันพัดหล่นมายังลานบ้าน เป็นหน้าที่ประจำของตา

และนี่ก็พ่อของฉันทานาฬิกาประจำบ้านผ้าชะมัดาคาดเอว เดินลงมาละ
เด็กเริ่มตัวแข็ง ค่อยๆย่องหายไปทีละคนสองคนรวมทั้งพวกเราด้วย
ต้องไปทำหน้าที่ค่ะ เก็บรถค่ะ เช็ดรถเก็บค่ะ

แล้วตอนต่อไปจะมาเล่าให้ฟังนะค่ะ กับการอยู่กับพ่อที่เป็นครู และครูใหญ่ชะด้วยนะ ไม่ใช่ธรรมดา